

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Industria sub protecția statului.

Tot mai cu tărie se accentuează tendința de a preface statul nostru până acum per eminentiam stat agricol, în stat industrial.

Nisuița acésta a factorilor competenți se pare că dă de atâtea pedeci, încât până la realizare are să treacă multă vreme.

Din momentul ce Ungaria e silită să trăească în comuniunea vamală cu Austria, toate opintirile par zădarnice, mai ales că aci lipsește cu desăvîrșire capitalul pentru inactivarea stabilimentelor mai mari industriale.

Ne aducem aminte că unul din fruntașii sașilor de aici a crezut că ar fi bine să acapareze capital străin din Germania în scopul acesta, dar ca mușcați de șerpi au strigat în gura mare toți șovinistii nostri contra acéstei încercări altcum inofensive.

Capitalul străin e huiduit de șovinisti, sub cuvânt că cu capitalul acésta vine și element străin și se așază aici și acest element nu va întări nici pe secui, nici pe cicoșii din pusteale Ungariei.

Ministrul Hegedüs crede, că statul ungar este destul de puternic și de tare, ca să ia sub protecția sa industria națională, iar corifeii tuturor partidelor îi dau sfaturi, ca să întocmescă fabrici în cari iarna să pótă lucra și țeranii, iar vara să-și vadă de economia câmpului.

Ne vom bucura din totă inima dacă îi va succede ministrului Hegedüs să scótă industria și meseriile din starea umilită în care se găsesec azi, dar noi nu suntem aplicați să credem că va fi posibilă întemeierea unei industrii în Ungaria, până ce articolii bine lucrați în Austria trec granițele fără nici o vamă.

În punctul acésta kossuthiștii se pare că reprezintă punctul de vedere cel mai corect și ei ani de-arëndul insistă pentru stergerea comuniunii vamale.

FOIȚA

Despre scăderile ce slăbesc forțele materiale ale poporului și mijlocele la ridicarea aceloră,

temă cetită în conferința preoțescă din tractul Bramului, ținută la 20 Ianuarie 1900, în Zernești de Ioan Teculescu, paroch în Râșnov.

(Urmare)

Nu-i vorbă, frumoșe și originale sunt obiceiurile poporului nostru, deosebit la casurile mai sus numite și, nu noi vom fi, cari vom căuta a curma acele datini. Dar, a le reduce la adevărata lor însemnătate, cu încungiuirea speselor fără scop și ruinătoare, — suntem la tot cazul chemați.

Să nu oitem deci nici o ocaziune spre a-l capacita în punctele acéstea, îndemnându-l cu stăruință, de a fi cumpătat și cu măsură în toate, precum și de a-și păstra frumosul și trainicul port național; iară reuniunile de temperanță și de înmormântare să nu lipsescă, din nici una din comunele noastre.

6. Timpul, care se zice — și cu drept — că e ban, poporul nostru nu-l folosese pe deplin rațional, sau apoi de multeori îl pierde

România, țără și ea agricolă, a observat din bun timp, că e tributară Austriei și statelor industriale învecinate și a închis granițele pentru produsele industriale supunându-le la o taxă de vamă cât se pôte de ridicată.

A protegiat și lăsat în țără numai acele obiecte indispensabile, cari nu le putea produce — dar în schimb a făcut favoruri enorme tuturor întreprinderilor, cari s'au așezat pe pământ românesc, le-a scutit de dări pe mai mulți ani și în unele locuri le-a dat pământ gratuit ca să se construescă casele și etablimentele necesari

De atunci abia sunt 20 ani, și în acest scurt restimp înfloresc în țără vecină o mulțime de fabrici, cari niciodată nu ar fi putut să se înființeze, dacă statul nu le-ar fi asigurat favorurile arătate, și nu le-ar fi câștigat și piața recerută pentru prefacerea articolilor în bani.

Cum însă tendințele acéste sunt puse la ordinea zilei, noi Românii de aici nu putem să nu le observăm și mai puțin putem să ne închidem ochii la cele-ce se petrec în jurul nostru.

Până acum am fost noi destul tributari altor popóre.

Am vëndut lâna ieftin și am cumpărat postavul cu prețuri înzecite, am vëndut vitele cu prețuri bagatele și am cumpărat obiecte făcute din pielea lor, cu prețuri exagerat de scumpe.

Orașele noi le-am susținut, — și bunăstarea tuturor orașenilor, fie ei Unguri ori Sași, noi le-o am agonisit, durere prin neștiința și nepriceperea noastră.

În timpul din urmă, pare-că s'ar fi deșteptat și în poporul nostru, dorul, după o viață mai tîcîntă ca cea dela cörnele plugului și dela pășunatul oilor.

Avem aproape în toate orașele elevi, sodali și chiar măestri din fii ai nemului nostru.

Anul acésta au fost cereri pentru ajutoare din fundațiunea fericitului „Andronic”, în cari erau reprezentate 26 branșe de meserii.

Acésta fundațiune revarsă binefacerile sale an de an asupra meseriașii-

în zadar. Lucra vara din greu, eară iarna întrégă, așa zicând, stă și se odichnesce românul. Și apoi nu-i ridicol și trist, să-l vezi primăvara cum alergă pe la târguri spre a-și cumpăra: coș de car, greblă, furcă etc.? Cum va da înainte în stare materială, când tot ceeace capătă vara cheltuește eara, sau cum zic cei glumeți: șase capătă, șapte mănâncă, — ce-i rămâne pune bine. Luminat trebuie deci cu totă ocaziunea și deosebit instruat încă din școlă în lucrul de mână, ca cel puțin, pentru uneltele și recvisitele mai mărunte să nu mai fie silit a da bănișorii câștigați cu multă sudóre.

Tot aci fiind vorba de timp pierdut trebuie să amintesc și de multele sârbători pe cari, după Ruși, poporul nostru le ține în mai mare număr. Sunt destule — trebuie să-și esplicăm — sârbătorile satorite și numite de biserică, ca oprite dela lucru, deci nu e decât o evlavie esagerată și greșită chiar, că se mai țin bunăoră și Joile din Paști până în Rosale, apoi Foca, Pălia și câte și mai câte, a căror obârșie și caracter se află mai mult în vechiul păgânism. E clar, că nu pôte poporul nostru să aibă acel câștig material, ce-l au alte neamuri vecine cu el, pe câtă vreme odichnesce îndoit ca ace-

lor și industriașilor de religiunea noastră ortodoxă, — și nu avem cuvinte să mulțumim lui Dumnezeu, că acest mecenat el nostru și-a îndreptat privirea asupra meseriilor și industriei, dând avutul seu în scopul promovării intereselor lor.

Umblat în lumea mare, bărbat cu ochiu ager a aflat că noi Românii de aici trebuie să ne schimbăm modul de traiu, modul de viață și de agonisintă și că cu economia de câmp și de vite nu o să mērgă multă vreme.

Vederile lui agere s'au adevărit mai curēnd decât ne-am fi putut închipui.

Între Români nu au fost proletari, pentru-că până și cel mai serman țeran a avut o locuință modestă și puțin pământ unde să samene cât de cât pentru hrana vieții.

Cu dările cele enorme cătră stat, cu comasările, acéste afaceri privilegiate în practica de toate zilele, cu tot simțul de conservare, poporul nostru în multe părți perde terenul și moșia țeranilor ajunge în mâinile domnilor și a ovreilor.

Oameni fără pământ, trebuie să îmbrătoșeze meseriile dacă e să nu ajungă proletari în înțelesul strict al cuvēntului.

Dar nu atât temerea de proletariat are să-și împingă la îmbrătoșarea meseriilor, ci asigurarea unui traiu mai mulțumitor după muncă cinstită.

Nici nu am recomanda, că chiar numai cei de tot istoviți să îmbrătoșeze meseriile.

De regulă din nimica la nimica ajungi — și astfel meseriile ar fi bine să le îmbrătoșeze și fii de țerani mai cu stare, fii de preoți și învățători, cari le pot veni în ajutor cu sfat și cu parale ca să ajungă la independență și statornicie.

Dela protecția statului noi să nu așteptăm nimica — ci să ne ridicăm prin puterea noastră, prin înțelepciunea și hărnicia noastră și avēnd ajutor bun la biserică, în a cărei administrare corectă și cinstită se află fundațiunea fericitului mecenat, Andronic.

lea și în urmă chiar la lucru deși e din fire ușor și fășnet, nu pôte ține prea mult din cauza hranei slabe și nefindestulitóre.

7. O slăbire mare în forțele materiale și deatâtea ori o complectă sărăcie causază poporului nostru procesele și judecările. În adevăr e ceva de spēriat cu ambițiunea și mania românului de a se judeca pentru toate nimicurile.

„Măcar să știu de bine, că-mi dau și cămeașa de pe mine și tot nu mă las”. . . ! îl auzi adesea zicēnd pe român. Și de câte ori cu durere, trebuie să esperiăm, că așa se și întâmplă, precum a susținut el în fierbințela ambițiunei lui; mai ales când neghiobia îl mai duce și la advocați streini de limba lui, cari mai clar și mai bine înțeleg din totă a lui pără, numai acele vorbe, cu cari românul fudul închee zicēnd: „dau Dle ori și cât, numai să-mi faci trebă bună!!” Cu totă ocaziunea trebuie deci combătut mai ales prin predică, acest funest obicei adēnc încuibat în mijlocul poporului nostru, documentându-i anumit și cu cifre chiar, că judecările sunt păgubitoare.

8. O împregiurare, carea indirect încă contribuie mult la slăbirea forțelor materiale

Investitura P. S. S. episcopului de Roman.

Duminecă, 20 Februarie, fiind ziua hotărîtă pentru investitura P. S. S. Arhiepiscopului Gerasim Saffirin Craioveanu, ales Episcop al eparchiei Romanului, la orele 11^{1/2} dimineța două trăsuri de gală ale Curței se aflau în curtea Sfintei Metropolii, pentru a conduce la Palat pe II. PP. SS. LL. Metropolitul Primat, pe Metropolitul Moldovei și Sucevei și pe P. S. S. Episcopul nou ales.

Cortegiul s'a format în modul următor:

D. prefect al Capitalei;
Două plutóne de cavalerie;
Protoereii Capitalei;
Trăsura regală cu II. PP. SS. Metropoliți;

Trăsura regală cu noul Episcop;
Alte două plutóne de cavalerie.

La drépta și la stânga trăsorei regale, cu Înălții Prea Sfințiții Metropoliți, se ținea câte un major călare.

La orele 11^{3/4}, cortegiul sosind în curtea Palatului, garda presentă arma, iar muzica intonă „Spre rugăciune”.

II. PP. SS. Metropoliții și P. S. S. Episcopul, nou ales, fură întâmpinați pe peron, de dl adjutant de serviciu; iar în capul scării de onóre de d-nii adjutanți regali.

II. PP. SS. LL. Metropoliții au fost conduși în sala Tronului, iar P. S. S. Episcopul nou ales, într'un deosebit salon de primire.

În sala Tronului se aflau adunați: Înaltul cler; d-nii miniștri; d-nii senatori; d-nii deputați; Înalta Curte de casație; Înalta Curte de compturi; primarul Capitalei și consiliul comunal; d-nii prim-președinte, președinții, dl procuror general și procurorii Curței de apel; dl prim-președinte și prim-procuror ai tribunalului Ilfov; d-nii secretari generali și directori ai ministerelor; dl comandant al corpului II de armată; d-nii generali și coloneli șefi de corpuri din Capitală; precum și mai multe alte notabilități.

ale poporului nostru e și faptul că: nu-și asigurază produsele, clădirile și în urmă și viața. Cei deștepti au usat și usază tot me-reu de acéste instituțiuni, cu adevărat bine-făcătoare și folositoare, numai românul îndărătnic și neîncrezător nu vrea a se face părtaş, de marele favor, ce societățile feliurite de asigurare îl oferă.

Se întâmplă apoi și încă foarte des, că îi arde casa, șura și tot ce are și — ce face el? Se tângue și se vaetă că: ce-o să se știe să se facă?, ce o să mănânce copiii?, și unde o să se adapostescă preste iarnă?.. Strēmtonat la extrem se ia apoi și colindă din sat în sat, cerșind ajutorul, carele în sumă sigură și neasēmănat mai mare l'ar fi primit îndată, dela cutare institut de asigurare, nu mai mult decât, — pentru câteva coróne, ce le ar fi solvit an de an. Tot așa și cu asigurarea vieții, — carea asemenea pentru o sumă ore care anuală — și carea în urmă nu l'ar împintena decât numai la crutare, ofere un ajutor foarte însemnat mai ales pentru cei ce au nenorocirea de a-și pierde mai 'nainte de vreme pe susținătorul lor.

(Va urma)

Anunțându-se sosirea Prea Sfinților Prelați, M. S. Regele, împreună cu A. S. R. Principele Ferdinand și Micul Principe Carol, precedați de d-nii adjutanți, a făcut intrarea în sala Tronului.

După ce Majestatea Sa s'a suit pe Tron, adjutantul regal de serviciu a introdus pe Prea Sfinția Sa Episcopul, noul ales la eparchia Romanului, în fața Tronului; apoi dl ministru al cultelor dete citire diplomei de investire a noului ales.

M. S. Regele, luând cârja episcopală ce-i remise I. P. S. S. Metropolitul Moldovei și Sucevei, o dete Prea Sfințitului Episcop, pronunțând următoarele cuvinte:

„Ți încredințez cârja episcopală pentru a păstori turma eparchiei Romanului“.

Prea Sfinția Sa, mulțumind, rosti cuvântarea următoare:

Sire,

Din mila lui Dumnezeu, fiind ales și întărit în Scaunul episcopal al Eparchiei Romanului, cu cea mai adâncă smerenie primesc din mâinile Majestății Văstre Cârja episcopală.

Eparchia Romanului are un vechiu și ilustru nume istoric, un nume de care sunt legate multe și folositoare aduceri aminte bisericesti și naționale.

Acastă simplă constatare este destulă pentru ca să-mi dea măsura greutatea pe care am a o suporta. Incredințat fiind încă că, după sfintele cuvinte, toate se pot cu Christos, cel ce ne întărește, nădăjduesc că A-tot-puternicul Dumnezeu va ști întru a sa înțelepciune să potrivească lucrurile în așa mod ca, după slabele mele puteri, să răspund așteptărilor Majestății Văstre și Națiunii, spre binele sîntei noastre biserici și scumpei noastre Patrii, avînd pururea de model pe acei îmbunătățiți erarhi, cari au ilustrat falnicul nume al eparchiei Romanului.

Ca cetățen supus credincios Majestății Văstre și legilor noastre bisericesti și politicești, făgăduesc sărbătorește înaintea lui Dumnezeu și a Majestății Văstre că, cu totă grija, mă voiu sărgui de a fi, și în timpul cât voiu mai trăi, un element de pace și de totă buna rânduială, și de a propovădui turmei cuvântătoare ce mi se încredințază: frica Domnului, credința în El, viața cea plăcută lui Dumnezeu, respect și devotament către Tronul și Dinastia Majestății Văstre, supunerea către ocărmitori, ascultarea de legi și iubirea de Neam.

Ca smerit slujitor al Altarului, în totă viața mea voiu înălța rugi către Cer pentru îndelung înzilearea Majestății Văstre, a Majestății Sale Regina, a A.A. LL. Regale Principilor Moștenitori și a scumpelor Lor Odrasle Principii Carol, Elisabeta și Maria, spre propășirea sufletescă și trupescă a bisericii și Neamului nostru. Amin.

M. S. Regele binevoi a răspunde P. S. S. Episcopului:

„Prea sfințe Părinte,

„Chemat, ca Episcop, la cărmuirea „sprituală a Eparchiei Romanului, prin alegerea marelui Adunări, cu vie „mulțumire Ți-am încredințat toiașul „păstoral, ca semn al acestei vrednicii.

„Puține zile a dăruit Cerul pre- „decesorilor Prea Sfinției Tale întru „îndeplinirea îndatoririlor lor pe acest „vechiu scaun episcopal: unul după al- „tul, în scurt timp, au trecut într-o „viață mai bună. Din tot sufletul doresc „ca Prea Sfinția Ta să păstorești un „lung șir de ani, în sănătate și liniște, „turma încredințată pazei Tale. Fii pen- „tru dânsa o pildă vie de curvie și de „fapte bune, îndeamn-o necurmat la sim- „țământul religios și la datorata crești- „născă, arătându-i că, în căsurile de „grele încercări și de dureri, numai în „o adâncă credință se poate găsi reazem „și alinare.

„Nădăjduesc că povețele și stăruin- „țele Prea Sfinției Tale, ca o sămînță „bună, vor fi rodnice în acest bine pre- „gătit ogor al Eparchiei Romanului, „unde, de vecuri, ilustru și vrednici „păstori au sădit iubirea de Dumnezeu, „alătura cu iubirea de Țară. Acolo „marele și neuitatul Episcop Dositeru

„a scris psaltirele în limba română; „acolo pentru prima oară a resonat la „auzul poporului cuvîntul lui Dumnezeu „în graiul strămoșesc. Lui Dositeu da- „toram dar strănele și neprețuitele le- „gături ce fac nedespărțite în inima „Românilor Religia și Patria, care astfel „și-au neînfrîntul lor adăpost în Bise- „rica națională.

„Te duci, acum, Prea Sfințe Pă- „rinte, în Eparchia Ta, spre a o oblă- „dui cu dragoste și îngăduință; fii pen- „tru credincioși un adevărat părinte și „un blăjin sfătuitor, iar neîncetat înalță „în vechia biserică a lui Petru Rareș, „rugile Tale către A Tot Putintele ca „să reverse binecuvîntările Sale asupra „scumpei noastre Țeri.

„Mulțumesc călduros Prea Sfinției „Tale pentru cuvîntarea ce ne-ai rostit „și Ți urez ani mulți și fericiți pe acest „scaun al Romanului, împodobit cu nu- „mele atator Ierarhi, cari au fost fala „Bisericii autocefale române“.

Acastă solemnitate terminată, M. S. Regele a felicitat pe Prea Sfințitul Episcop și, după ce a mai convorbit cu mai toate persoanele prezente, s'a retras în apartamentele Sale.

În urmă, P. S. S. Episcopul a fost condus la Sânta Metropolie în aceeași ordine și cu acelaș ceremonial ca la sosire, P. S. S. Episcopul Romanului fiind însoțit, în trăsura Curței, de dl ministru al cultelor și precedat de:

Protoieriei Capitalei;
II. PP. SS. Metropoliți în trăsura regală;
PP. SS. Episcopi Eparchiei;
Primarul Capitalei, și de
Archidiaconul Sântei Metropolii, care ținea Cârjea P. S. S. Episcop, însoțit de un diacon.

În acest timp, ca și la sosire, clopotele bisericilor din Capitală au sunat.

La ușa bisericii Sântei Metropolii, P. S. S. Episcopul nou ales a fost primit de PP. SS. Episcopi și Archierei, după care a urmat obicinuita rugăciune.

„Timpul“

Revistă internă

(Bánffy acusat de Ugron). În zilele acestea ziarul Vaterland a adus pe baza unui comunicat din Budapesta știrea, că bar. Bánffy va trebui să se retragă din postul de mareșal al curții și cauza la acesta ar fi diferențele dintre fostul și actualul ministru-president maghiar, diferențe cari merg atât de departe, încât baronul Bánffy nici n'a predat lui Széll Kálmán fondul pentru acoperirea speselor de alegere, pe care chiar și din străinătate l-au pus omienii la dispoziția guvernului maghiar. Procedura acosta a baronului Bánffy, prin luarea unei poziții atât de importante față de urmașul seu, cu privire la alegerile proxime, a dat naștere la resens, și de fapt procedura sa nu e compatibilă cu poziția ce o are la Curte.

Bánffy a cerut telegrafice să i-se publice o rectificare a comunicatului ziarului Vaterland, precum și ca să-i se spună isvorul nebasat al acelei știri, ear în cazul denegării acestei cereri să i se dea satisfacție cavalerescă.

Rectificarea a publicat-o ziarul Vaterland, însă altă satisfacție n'a voit să-i dea.

Chestia acosta a format obiect de discuție în ședința de Joi a camerei. S'a ținut în scopul acesta la inițiativa partidului popular ședință secretă, în care au eșit la lumină lucruri sensaționale. Primministrul Széll a declarat că el a primit dela Bánffy fondul de dispoziție, în perfectă ordine. S'a sculat apoi ministrul Fejérvary și a declarat, că Bánffy într'adevăr voia să facă alegeri noue la 1898, dar n'avea bani destui. În fine s'a sculat Ugron Gábor și a declarat, că el a scris articolul în „Vaterland“ și susține tot ce a scris. Lucrurile s'au complicat deci rău; pentru-că sau are Ugron dreptate, și atunci Széll a retăcut faptul; sau a grăit Széll adevărul, și atunci Ugron a sedus opiniunea publică.

Br. Bánffy a provocat prin secundanții sei pe Ugron, care va avé acum să se răfuască pe cale cavalerescă. În acelaș timp Ugron a provocat pe ministrul Fejérvary pentru unele expresii rostite în dietă, dar ministrul de honvezi i-a răspuns, că n'a voit să-l vatem.

Scrisore din Seliște.

Seliște, 23 Faur 1900.

— Sinod parochial ordinar. A cincea prelegere economică. —

Duminecă în 20 l. c. s'a ținut sinodul ordinar al comunei bisericesti de aici. D-l paroch local Ioan Popa a deschis ședința cu o potrivită vorbire, în care arată însemnătatea cea mare ce o au sinódele noastre parochiale în cadrul constituției noastre bisericesti.

După constituirea definitivă a sinodului, a urmat alegerea membrilor în comitetul parochial, precum și alegerea epitropilor la cele trei biserici. Acestea s'au făcut prin aclamare, primindu-se lista alcătuită de mai mulți membrii fruntași ai sinodului.

În sinodul protopresbiteral s'au ales de asemenea prin aclamațiune, d-nii: Petru Drăgits, Dr. Nicolau Comșa, Dumitru Vulcu și Dumitru Roman.

A urmat apoi un raport despre mișcarea populațiunii din cele patru parochii și după acosta notariul comitetului parochial D. Mosora cetesce un raport amănunțit despre averile bisericesti și scolare. Din acest raport estrag datele referitoare la averea mișcătoare:

I. Fondurile celor trei biserici:

a) Bani depuși la Cassa de păstrare cor. 41223.50;

b) Bani în numărare la epitropii cor. 1344.68;

c) În obligațiuni și hârtii de valoare cor. 5763.30. — La oaltă cor. 48331.48.

II. Fondul cultural al bisericii (scolar)

a) Bani depuși la bancă: cor. 22645.70

b) Bani în numărare: cor. 1650.32;

c) În obligațiuni și hârtii de valoare cor. 9300. — La oaltă cor. 33596.08.

Adăugându-se la acestea și suma „fondului cimiteriului“ de 1088.60 și a „fondului preoțesc“ de 2800 cor. ne dau suma totală a averilor mișcătoare de cor. 85816.10.

În privința chivernisirei averilor bisericesti și scolare, Seliștea s'a îngrijit ca acestea să fie cât mai bine asigurate. Este știut, că aproape în toate comunele averea bisericescă mișcătoare e dată împrumut pe la credincioși. Cât de greoe e administrarea ei ast-fel, dar mai ales câte neplăceri provin din cauza acosta, e superfluu a mai insista.

Așa a fost și aici în Seliște, azi însă, mulțumită înțelepciunii mai multor fruntași, abia mai sunt vre-o 10 împrumuturi la credincioși, și acestea cu obligațiuni intabulate, toate celelalte ce au fost încassabile, s'au încassat și banii s'au depus spre fructificare la bancă putînd a dispune ori când de ei.

În câte parochii nu se pot implini cele mai de lipsă trebuințe fie la biserică, fie la școlă, numai pentru că „nu's bani“, deși de fapt sunt bani, dar... „sunt la popor și nu se pot scote“.

Tot Duminecă d. a. am avut fericirea a asculta o prelegere economică, a cincea din serie, forte instructivă. Aceasta a fost ținută de d-l Romul Simu înv. în pens. Subiectul ei a fost: stupăritul. D-Sa a vorbit pe larg despre folosul material și moral ce'l pot avea cei ce se vor indeletnici cu acest ram al economiei, despre viața activitatea și traiul albinelor, despre coșnițe și stupine.

Publicul din loc arată un viu interes față de aceste prelegeri cea-ce numai spre laudă ti servește; și cu acest privilegiu „sala festivă“ a școlei a fost îndesuită de ascultători. Atențiunea cu care a fost urmărită acosta prelegere, ce a ținut o oră și 1/2, precum și puternicele salve de „să trăiască!“, cari au resunat la adresa conferențiarului ne dovedesc deasemenea complăcerea publicului.

Nu tot așa se pôte zice despre unii vecini. Scriitorul acestor șire, fiindcă și-a luat voia a înregistra într'un mod de tot inofensiv în colónele unui ziar observațiile sale în privința acosta și-a rescultat asupra pe toți conducătorii unei comune. Ar fi de dorit, ca în vederea scopului mai înalt ce se urmărește prin aceste conferențe, domniidin fruntea comunelor să fie mai puțin susceptibili, premergând cu bun exemplu înaintea celor conduși.

dam.

Revistă externă

Femeile germane la universitate.

Reichstagul german a pertractat în ședința dela 7 Martiu n. cererile prezentate pentru egala îndreptățire a femeilor cu bărbații la universitate. Deputatul Schrader propune ca petițiile să fie transpuse cancelariului imperial cu recercarea, de a exopera un acord al guvernelor aliate, pe basa căruia să fie admise femeile la toate prelegerile dela universitățile germane. Deputatul Hertling e de părere să fie încredințată afacerea singuraticelor guverne. După-ce mai vorbesc câțiva deputati, adunarea imperială la propunerea comisiunei trece la ordinea zilei.

Convocare

În sensul §-lui 19 alinea a doua din statute prin acosta convoc adunarea generală extraordinară a reuniunii române de musică din Sibiu pe Duminecă, 27 Februaru (11 Martiu) a. c. la orele 11 a. m. în sala de musică din seminariul archidiececan.

Obiectele de pertractare: alegerea de membri în comitet la locurile devenite vacante prin renunțare.

Sibiu, 25 Februaru 1900.

Mateiu Voileanu,
president.

NOUȚĂȚI

Ședințele reprezentanței fundațiunii lui Gozdu. În primele 5 zile ale lunei Martiu st. nou și-a ținut în Budapesta reprezentanța fundațiunii lui Gozdu ședințele sub conducerea I. P. S. Sale metropolitului Ioan Metianu, la care au luat parte ambii episcopi: P. S. L. Nicolau Popea și Iosif Goldiș, apoi membrii reprezentanței, Dr. Iosif Gall membru al casei magnaților, Ioan cav. Pușcariu, jude de curie pens., Georgiu Szerb, deputat dietal, Parteniu Cosma director de bancă, Dionisiu Poynar jude de tablă, și Avram Berlogia jude la curie.

Averea fundațiunii în anul 1899 s'a înmulțit cu suma de preste 60.000 fl.

Dintre hotărârile aduse amintim: facerea pregătirilor necesare pentru zidirea nouă a caselor fundațiunii, între cari și cea a internatului.

În legătură cu acosta trebuie să dăm cea mai categorică desmînțire scirei publicate prin ziarele din Budapesta, că reprezentanța păgubește fundațiunea cu luarea de diurne, cari anual se urcă la suma de preste 30 000 fl.

Scirea acosta este sinonimă cu calomnia, căci nu este fundațiune, care să fie administrată mai cinstit și mai efin, ca și fundațiunea Gozdu.

Reprezentanța anual ține numai 2 ședințe, una în Martie în Budapesta, alta în August în Sibiu. Numai la ședințele acestea au membrii diurne. Alte spese fundațiunea cu reprezentanța nu are, și aceste spese sunt neînsemnate.

Denumirea d-lui deputat dietal Ioan Beleş de notar public reg. în Arad a apărut în nrul de Mercuri al fôiei oficiose. Prin acosta numire a devenit vacant cercul electoral al Radnei.

O rectificare. Dela loc competent ni-se dă informațiunea, că mulțumita ministrului de culte și instrucțiune publică esprimată institutului „Albina“, pentru „jertfele făcute întru ajutorarea studenților săraci, dela școlile medii“ nu privește ajutorul dat prin înființarea și susținerea „mesei studenților“ precum am anunțat noi în numărul de Joi, ci suma de 100 fl. votată de adunarea generală din anul trecut pentru „Fondul studenților miseri dela gimnasiul gr.-cat. din Blaj“.

Curios, că hârtia de mulțumită espedată pe postă, dela inspectorul suprem reg. de școle din Cluj a sosit la „Albina“ în 7 l. c. pe când ziarele din Budapesta din 6 l. c. o produceau deja ca știre primită din Sibiu.

Tot sistemul vechiu cu produsele biuroului de presă.

Avis. Pentru completarea colecțiunii fîoiei arhiepiscopale „Telegraful român” din biblioteca seminarială, se caută spre cumpărare Nrii compleți pe anii: 1855—1872, 1886, 1888, și 1891—1895.

Ofertele de vindere se se fac la Direcțiunea seminarială. Prețul se trimite numai după primirea colecțiunii oferite. Se primesc colecțiuni atât legate, cât și nelegate.

Direcțiunea seminarială.

Arta bisericească la expoziția din Paris. Ministerul de culte al României va trimite la expoziția din Paris, drept obiect de artă bisericească modernă, un epitaf reprezentând plîngerea Maicei Domnului în momentul când D. N. Iisus Christos avea să fie așezat în mormânt, avînd lângă sine pe Iosif și Nicodim. Epitaful a costat 20.000 de lei și e lucrat în fir și mătăsu pe o lungime de 2½ metri și 2 metri înălțime. Fiind prezentat Reginei, M. Sa 'și-a exprimat dorința, ca epitaful să fie espus la Ateneu, pentru-ca și publicul român să aibă prilej a vedé și admira acest obiect de artă. Pentru intrare publicul va solvi o taxă de 50 bani în folosul policliniceii Elisabeta.

† **Lucreția Rudow născ. Suciuciu**, cunoscută literată română a reposat în Oradea-mare la 5 Martie, în etate de 40 de ani. O jelește întristatului seu tată Petru Suciuciu, protopresbiter gr.-or. împreună cu ficea ei adoptată Ana. Fie-i binecuvîntată memoria!

Secțiunea artelor frumoase din București a ținut o ședință în sala Ateneului, în care s'a hotărît alegerea unei comisii, care se culégă scenele din istoria culturală a Românilor, destinate a figura în Marea Frescă a Ateneului. Acésta comisiă se compune din d-nii: Grigorescu, Mincu, G. Dem. Theodorescu, N. Stănescu, V. A. Urechă. Primul și ultimul tablou au fost deja alese. Intâul va reprezenta *trecerea oștilor romane, în frunte cu Traian, peste podul lui Apolodor* pentru a cuceri Dacia. Ultimul tablou va reprezenta *incoronarea domnitorului Carol I ca Rege al României*. Pentru executarea acestor două tablouri se va publica un concurs între pictorii români. A doua hotărîre, care s'a luat e următoarea: în cursul unei Martie se vor da două concerte, la cari se vor cânta bucăți din vechea noastră musică națională.

Traian V. Motora, ales paroch în Gernesisig, tractul protopresbiterial al Murș-Oșorheiului, a dăruit pentru fondul de rezervă al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, suma de 10 corône.

Obiecte de pe timpul lui Mihai Viteazul. Preotul bisericeii din comuna Bucovu, aproape de Ploesti, făcînd o groapă lângă altar, a descoperit un cazan, care conținea mai multe monede și arme de pe timpul lui Mihai Viteazul.

Această comoară a fost depusă la primăria locală.

Congres internațional pentru istoria comparativă. Proximalul congres internațional pentru istoria comparativă se va ține dela 23—29 Iuliu a. c. în Paris, în edificiul „Collège de France”. Insinuării se primesc la secretariatul general (Paris Boulevard Raspail 10) și la cassariul general contele de Tarade (Paris, rue Cambon 45). Congresul e împărțit în 8 secțiuni și anume: 1. pentru istoria universală și diplomatică, 2. pentru istoria comparativă a instituțiilor și a dreptului, 3. pentru istoria comparativă a economiei naționale, 4. pentru istoria comparativă a religiunilor, 5. a științelor, 6. a literaturilor, 7. a artelor desemnative și 8. a muziceii. Disertațiile trebuie să fie insinuate până la 1. Iuniu la biroul presidial al singuraticelor secțiuni. Disertații publicate sau ținute deja, nu se admit. Durata unei disertații e fixată pentru 15 minute. Taxele de participare sunt statorite cu 20 fros.

Deschiderea expoziției universale din Paris se va face de cătră președintele republicei Loubet în 14 Aprilie n. 1900 și marele public va puté să viziteze expoziția începînd din 15 Aprilie.

La universitatea din București sunt înscriși în total 2.729 de studenți, dintre

cari 244 străini, astfel repartisați: La teologie 228, la științe 378, la litere 413, la drept 1.136, la medicină 574, la farmacie 477 studenți.

Maghiarisări de nume în 1899. După arătările ministerului de interne în anul trecut au fost 3240 petenți, cărora li s'a permis maghiarisarea numelui. Față de a. 1898 numărul acestora e cu 3482 casuri mai mic. La numărul de 3240 cu cele mai multe maghiarisări contribuie capitala Ungariei, și adevă cu 874 casuri, sau 27 %, urmînd îndată Aradul cu 92, Clujul 38, Oradea 33, Timișoara 31; în Brașov și Sibiu au fost câte 11 casuri, Oravița și Orșova câte 6, Deva 4, Deș 2 etc. Cu privire la starea socială a celor ce și-au maghiarisat numele, contingentul cel mai mare îl dá clasa inteligentă, între care în prima linie au fost: 671 ampioiați și servitori dela căile ferate, 47 oficianți de postă, 94 oficianți de stat, 47 ampioiați și servitori comitatensi, orășenești și comunali, 19 profesori, 219 învățatori, 61 gendarmi, 15 ingineri și 744 cu ocupații necunoscute. Maghiarisarea numelor cucerește mai mare teren precum se vede între oficianții de stat, gendarmi, învățatori și ingineri. După religiune au fost cei mai mulți israeliți și anume 1634; greco-catolici 106, greco-orientali 30.

Sindicatul ziaristilor din București. Dl Alexandru Ciurcu a depus la camera un proiect de lege din inițiativă parlamentară pentru a se recunoste „sindicatului ziaristilor din București” calitatea de persoană juridică, în limitele Statutelor în ființă, care nu se vor putea modifica fără încuviințarea consiliului de miniștri și prin decret regal.

Camera a admis urgența asupra acestui proiect.

O nouă expediție a lui Nansen. Marele cercetător al Polului-Nordic într-o convorbire avută de curînd în Berlin cu un ziarist, a spus că are de gând să facă o nouă expediție în scopul studierii curentelor maritime. Expediția e pusă la cale de guvernul norvegian și va înainta cam până la gradul de lățime corăspunzător insulei Izlanda; va pleca pela mijlocul lui Maiu și la tómnă se va întorce. Corabia va fi construită după modelul vestitei corăbii Fram, cu care a făcut prima călătorie, dar va fi mai mică. Nansen va fi însoțit de 20 de ómeni. Aducînd vorba despre sórtea lui Andrée, a zis, că nu se mai îndoește despre catastrofa lui.

Teatrul național frances din Paris a ars cu desăvîșire, căzînd jertfă flacărilor o mare parte a obiectelor prețioase. Actrițe Henriot neputîndu-se refugia la timp încă a pierit în marele incendiu.

Dela Cap la Cairo. Mr. C. S. Grogan, cel dintâi european, care a percurș Africa dela Cap până la Cairo a sosit de câteva zile după o absență de doi ani în Anglia și într-o convorbire cu un reprezentant dela „Agenția Reuter” a istorisit o mulțime de lucruri interesante despre pătenile lui în ținuturi până acum nepătrunse, în cari se află o mulțime de vulcani activi, ținuturi locuite de canibali selvatici.

Aprópe de lacurile Victoria și Tanganyika dete Mr. Grogan preste o mulțime de vulcani — unul din ei de 2 ani activ — cari cuprind un teritoriu de vr'o 30—40 miluri. Două erupțiuni vulcanice s'au întimplat în prezența lui în ținuturile cercetate. Regiunile sunt fôrte serace de apă, dar cu tóte acestea până în anii ultimi erau des împopulate. Intre altele istorisese, că într-o expediție întreprinsă cu 8 indigeni în interiorul regiunii lacurilor, a dat de un ținut pustiu cu toțul de erupțiuni vulcanice. Păduri și turme întregi de elefanți au fost îngropate sub lavă și cenușă vulcanică. Afară de aceia ținutul a fost jefuit de 5000 Balecas, aparținători unui trib nomad de canibali din valea Congo, cari trăiesc din vînat de ómeni.

Firesece eu nu eram pregătît la astfel de apariții. Mai târziu aflai dela indigenii mei, că întregă populația ce locuia un teritoriu de 3500 miluri a fost omorîtă și consumată de semînția Balecas, rămânînd numai 60 de ómeni. Scenele al căror martor ocular am fost eu în acésta țera a morții, continuă Grogan sunt așa de îngrozitoare, că e aprópe imposibil a-ți face și numai o idee despre ele. Pas de pas am dat de schelete omenesci, rîfurile erau pline de remășițe mutilate de organe omenesci. Canibalii prefăcuseră în cenușă satele indigenilor și-și construiseră în tóta țera colibe ca locuințe provisorii. In

astfel de colibe am vîzut resturi petrificate de bărbați și femei, cari trebuia să fi fost chinuți într'un mod indescriptibil de barbar. După ce am părăsit regiunea acésta acoperită cu lavă, ajunsei pe un platou înalt de 6000 de urme, ce oferea o privelisece fôrte frumoasă, dar în curînd aflai și aici pretutindenea urme de canibali. Deodată descoperii o cétă de Balecas, ce alerga pe deal și-și zîngănea sulțile. Călăuzul me lámuri spunîndu-mi, că ómenii aveau intenția să me mánance. Am descărcat un foc asupra-le.

Acésta i-a înmărmurit. Ei nu se întâlniseră cu un alb și nu auziseră încă nimic despre pravul de pușcă. Li urmării până în sat susținînd o luptă de 4 zile cu ei până ce scăpai. Oamenii acestia n'au de fel un exterior respingătoriu, sunt binefăcuți cam mici de statură, și cu trăsurile feței plăcute. Bărbați și femei erau lipsiți de îmbrăcăminte, și pîrul cel lung le dá o înfătoșare selvatică. In decursul luptei de 4 zile cu canibalii am fost lipsiți de ori ce hrană.

Notiță literară.

Slavisarea Bucovinei în secolul XIX, ca punct de mîncare al politiceii de viitoru grandpolone. — Considerațiuni etnografice și politice, de un român bucovinean. Viena 1900. Editura lui Carol Gerolds Sohn I, Barbaragasse 2.

(Urmare)

Deplasarea limbilor se întemplă așa că țeranul român în urma predilecției pentru limbi străine și a talentului de limbi, își însușește repede graiul poporului vecin, pecînd Ruteanul de regulă nu învătă nici o limbă străină. In adunări mai mari românești, de se va afla un singur rutean, vor vorbi toți Români de dragul lui ruteneste (Durere, acésta o fac Români și la noi față de străini). Astfel d. e. în tîrgul dela Wizniț, Stănești, Coțman și Sadagura abia poți auzi chiar și numai un cuvînt românece, dincontră în Cîmpulung și Rădăuți cu tóta predominarea elementului român, limba rutenă ca limbă de conversație nu remâne neobservată, ear în Cernăuți, Storoziș și Seret prevaléză ea limbă de piață. Limba rutenă o învață mai ușor toți funcționarii nemți și slavi, de cât pe cea română și astfel în contactul neoficios limba de discuție e în măsură covîșitoare limba rutenă. Țeranul român consideră limba rutenă de mai practică, mai nobilă și se întemplă, că și pe inteligenți români i agrăește ruteneste. In felul acesta mai venind și agitațiunea regimului în favorul Rutenilor, poporul rural român își negliă și cu timpul își uită limba proprie cedînd locul celei rutene. Zona de două limbi se preface cel mult în decursul unei generațiuni în una curat rutenă.

Rutenii au știut să infiltreze în popor credința, că ei sunt o națiune alésă a lui D-zeu, că D-zeu vorbește numai ruteneste, și Christos când va veni la judecata cea de pe urmă încă va vorbi ruteneste.

Rutenisarea se accelerează prin aceea, că clasa cultă română nare nici un contact cu populația rurală și nu voiesce să pricepă amenințarea naționalității române. In loc de a se cugeta la împedecarea instrăinării naționale, se nézuește — deși fără succes — se căștigate favorul „Rușilor bîtrâni”, fără să facă distincțiune între naționalitate și confesiune. Nu numai țeranii români, ci și singuratici preoți își cresc copiii ca „Ruși-bîtrâni” ortodoxi, și dacă îi întrebi, pentruce vorbesc cu copiii lor numai ruteneste, îți respond: E tot una; sunt dór Ruși nostri (ortodoxi). Acésta e o tristă dovadă, că Români nu sunt încă în clar cu elementele instinctului de conservare proprie.

Negliarea acésta a limbii proprii de dragul amicilor ruteni „bîtrâni”, e o cauză împorantă a rutenisării și a decadinței poporului rural român. De altă parte rutenii au o organizație națională solidă și fiecare reuniune a lor e un centru agitatoric subvenționat de stat.

Ceia-ce trage mai greu în cumpenă e sistemul de guvernare, care urmîză consecutiv o politică vrăjmașă românilor și numai în alegerea mijlócelor a fost deosebire.

De present se manifestă neîndreptățirea Românilor din partea sistemului dominant în două direcțiuni: prin rutenisarea învățămîn-

tului poporal inferior și prin tractarea ne egală a preoților, funcționarilor și învățatorilor aparținători celor două naționalități.

Limba de propunere în școle cu elevi români e în fôrte multe casuri limba rutenă, ear copiii părinților, cari vorbesc două limbi sunt înscriși ca ruteni. De altă parte învățatori cualificați pentru limba română, de fapt nu o cunosc.

Un cas caracteristic pentru politica școlară agresivă a guvernului față de Români presintă școla poporală din Volțineț, comună locuită de Români și Ruteni. Prin falsificări de acte au fost sterși din listele oficiale 70 de școlari români de acolo și școla utracuistă a fost prefăcută în rutenă. Numai în urma reclamelor energice ale părinților și după vîi desbateri în dieta țerii, a fost reintrodusă limba română în drepturile ei.

În școla din Ludi-Horecea lângă Cernăuți se duse marele rutenisator Tumlirz, inspector școlar al țerii în persoană și terorist pe școlari, întrebându-i dacă știu ruteneste. Din nefericire abia au fost 25 cari nu știau și astfel și-a permis numitul inspector să sisteze limba română în școlă.

Un alt cas. In concursul publicat pentru școlele din Mihalcea și Cucușul-mare se pretinde dela învățatori cunoscința limbii române și rutene, sau în lipsa astor-fel de petenți numai a limbii rutene; scopul e evident, ca să se aplice adevă numai învățatori ruteni, cu ajutorul cărora toți Români din aceste două comune mari să fie nimiciți.

Tóte recensementele populațiunii se fac în defavorul Românilor numai pentru a le reduce școlele. Dar sistemul dușmănos Românilor se manifestă și față de cei ce se află în posturi publice. In posturi mai înalte preste tot ei nu află intrare, ear Români, cari îmbracă posturi inferioare, dacă numai încetva țin la naționalitatea lor sunt șicanati și preterați dela ori-ce avansament. Soritori de frunte precum profesorii Ștefureac, Marian și D. Onciul au fost vexati cu cercetări disciplinare fără rezultat; în vreme-ce Rutenii au astăzi 3 profesori universitari la facultățile laice, Români afară de cel pentru literatura română n'au nici unul. Eîndeobște cunoscută góna mai recentă a presidentului țerii Bourguignon contra clerului român din cauza purtării colorilor naționale.

(Va urma.)

Dare de semă și mulțumită publică.

In scopul procurării obiectelor necesare în internul bisericeii celei noue din Petroseni, dl Nicolae Socol, măestru ferar și membru al comitetului parochial, a colectat în sîrbătorile trecute din următoarele comune: Seliște (lângă Sibiu) suma de 83 cor. 04 fil., Galeș 36 cor. 14 fil., Tilișca 8 cor. 30 fil., Sibiel 12 cor., Vale 21 cor., Poiana 24 cor., Rod 22 cor. 50 fil., Reșinari 37 cor. 30 fil., Poplaca 28 cor. 52 fil., Gurariului 41 cor. 32 fil. Suma 314 cor. 12 fil.

In întreprinderea acésta a fost ajutat dl colectant în mod favorabil în comuna Seliște de domni Const. Criștiu și Ilie Hociotă, învățatori, de dl Dum. Lucaciuc, comerciant și în deosebi de dl Nicolae Hanciu, măestru ferar în Seliște, iar în celelalte comune de domni preoți, notari și antistii comunale.

Tot-odată prin postă în urma „Apelului”, au încurs dela comuna Marpod prin on. paroch Fl. Bologa 1 cor. 50 fil., din Zam prin on. paroch N. Enciu 20 cor. 24 fil., din Craiva prin on. paroch I. Morușca 2 cor. 46 fil., din Bucium-Muntari prin. on. paroch I. Cosma 4 cor. 50 fil., din Sadu prin on. paroch. I. Popovici 7 cor. 16 fil., din Vîrtop prin on. par. I. Gligor 3 cor., din Sibiu, (pórta turnului) prin on. paroch C. Dimian 4 cor. 38 fil. Suma 43 cor. 24 fil.

Comuna noastră bisericească își împlinesțe cea mai sfântă datorință, aducînd și pe acésta cale mulțumita și recunoștința sa cea mai profundă atât dlor spriginitori, cât și singuraticilor dăruitori.

D-zeu să le răsplătésca cu îmbeșugare acésta binefacere trăfescă și creștinésca.

In numele comitetului parochial:

Avram Stanca,
par. gr.-or.

Petru Iacob,
notar.

Dionisie Socol,
epitrop.

Mătase Henneberg

veritabilă numai dacă se procură direct dela mine—neagră, albă și colorată, dela 45 cr. până la fl. 14.65 pr. metru. Fiecărui franco și vămuită, acasă. Mustre cu întorcerea poștei.

G. Henneberg, fabricant de mătase (*Wf. de curte ces. și reg. Zürich.* [10] 2—11)

Onóre aceluia, cui se cuvine!

Domnului Franz Wilhelm, farmacist. Neunkirchen lângă Viena i-se scrie cu datul 11 August 1897 din Altona:

Sum deja de 70 de ani și am suferit de 10 ani de reumatism precum și de hemoroide și nu puteam afla nici un remediu. Numai **tea D-V. Wilhelm pentru curățitul sângelui antiartritică antirheumatică** m'a curat în 3 săptămâni total de durerile mele. Vă exprim D-Voștră și contesei, despre a cărei scrisoare am cetit în jurnale, cea mai sinceră mulțumită.

Cu totă stima [6] 3 --7

Christ. Ackermann, rentier,
Altona lângă Hamburg, Reichenstrasse 6.

De vânzare în toate farmaciile.

Deposit principal: la farmacistul **I. G. Molnar**, Sibiu.

1000 corone plătesc celui-ce va mai căpeta vr'odată durere de dinți ori îi va miroșga după-ce va tolosi **apa de dinți a lui Bartilla**, o sticlă cu 35 cr. (Pentru pachetare 10 cr. deosebit). **Erezii A. Bartilla** (E Winkler), Viena, 19/1., Sommergasse 1. — Să se cêră pretutindea apriat apa de dinți a lui **Bartilla**. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se pôte căpeta, trimit 7 sticle cu 2 fl. 60 cr. franco. — **Deposit în Sibiu** la farmacia „**Vulturul**“ **C. Müller**, piața-mare; farmacia **Heinrich**, piața mică 27; farmacia **Molnar**, strada Cisnădiei 59; **Parfumeria Meltzer**, strada Cisnădiei și strada Gușterței. [33] 1—

In Tipografia și Librăria archidieceșană au apărut

Treptele formale

ale

învățământului

de

Dr. Petru Șpan.

Prețul 1 C. 60 fl.

Se pot procura din

Librăria tipografiei archidieceșane Sibiu.

Indispensabilă pentru fie-care știutor de carte este cartea intitulată:

Datorințele și drepturile

purtătorului de dare,

ce se pôte procura dela

Librăria archidieceșană,

Prețul 1 C. 20 fl. + porto 10 fl.

Cuprinde tot felul de îndrumări, cum se purcedem la cumpărări și vânzări de proprietăți, realități, ca să nu plătim dare decât numai câtă se cuvine, cum să ne scăpăm de darea care nu cade în sarcina noastră, ce drepturi sunt împreunate cu plățirea dării, etc.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

In Tipografia și librăria archidieceșană Sibiu, se află de vânzare:

Cuvântări bisericesci

de

Dr. Theol. George Popoviciu
protopresbiter ort. român în Lugos
broș. à 3 cor., sau lei 3.50.

Religiune și știință,

disertațiune

de același autor

broș. 50 fl.;

și

Cuvântări bisericesci

de

Massillon, episcop de Clermont și membru al acad. franc.

traduse prin

Ioan Genț
paroch gr. cath. în Haieu,

Tom. I broș. 5 cor. sau lei 6.50

Din Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se pot procura:

Pribeag

de

Ioan Iosif Sceopul.

Prețul broș. 1 cor. 50 fl.

De pe la noi,

nuvelete de

D. V. Păcățianu

1889—1891.

Prețul broșat 2 corone

Din tainele vieții,

novele și schițe

de

Margareta Moldovan.

Broș. à 2 cor.

Din vremuri apuse,

de

Judita Secula născută Truța.

Broș. à 1 cor.

Au apărut:

Juvenilia

Proză și versuri

de

Sextil Pușcariu

à 1 C. 60 fl.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

In Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, a eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Drepturile, datorințele

și

responsabilitatea membrilor de directiune,

de

Alfred Kormos

traducere de

Constantin Popp, funcționar la „Albina“.

Prețul broș., inclusive porto postal, fl. 1.60

Avem de vânzare următoarele scrieri de

Teodor V. Păcățian:

Principiile politice, după Dr. F. de Holtendorff broș. à fl. 2.—

Libertatea, traducere după I. Stuart Mill broș. 1.—

Lupta pentru drept, trad. după Dr. R. de Ihering broș. 1.—

Cu trimiterea prin postă plus 5 cr.

Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu.

Au apărut și se află de vânzare în

Tipografia și librăria Archidieceșană, Sibiu:

1. Aritmetica generală și spețială de Teodor Ceantea, tom. I. și II. fl. 2.—
2. Astra, roman de Dito și Idem broș. 3.—
3. Balade populare de Avram Corcea broș. —.80
4. Cartea plugarilor sau povestiri economice de I. Georgescu broș. —.25
5. Grădina de legume de I. F. Negruțiu broș. —.25
6. Istoria legii nouă de Dr. V. Szmigelski, tomul I. broș. 2.—
7. Poesii de Mihail Eminescu, ediția fină broș. 2.—

Conspectul cărților bisericesci

ce se pot procura din

Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu.

- Acaftistul prea sf. născătoare de D-zeu** și alte rugăciuni, ediț. 1898, simplu legat fl. —.85 cr., frumos legat fl. 1.05, în piele roșie fl. 1.25, ediția de lux fl. 2.— și fl. 2.60, peluche fl. 3.85
- Apostol** legat 5.75
- Anthorismos** sau „deslușire comparativă asupra broșurei Dorințele dreptredinciosului cler din Bucovina“, în limba română sau germană dela fl. —.50 la —.25
- Biblia ilustrată**, testam. vechiu și nou, cu cirile nel. fl. 10, leg. 15.—
- Biografia fericitei Macrina** (cu cirile) broș. —.20
- Carte de rugăciuni**, pentru tinerime, legată —.15
- Chiriacodromion**, (cu cirile), nel. dela fl. 10.—, la fl. 6.— leg. 8.—
- Compendiu de dreptul canonic** de A. bar. de Șaguna în limba română sau germană, broșat dela fl. 3.— la 1.50
- Dumnezeescile liturgii** leg. 4.50
- Elementele dreptului canonic** al bisericii dreptred. răsăritene de A. bar. de Șaguna 1.—
- Enchiridion**, adecă carte manuală de canone cu comentariu de A. bar. de Șaguna, dela fl. 4.— la 2.—
- Evangelia**, (cu cirile), nelegată dela fl. 8.—, la fl. 6.— legată fl. 10.—, fin legată 16.—
- Genesa Evangeliilor** de S. Popescu broș. —.80
- Hirotonier**, pentru sf. de preoți broș. 2.—
- Icôna celor 3 Ierarchi**, pe hârtie —.30
- Icôna Evangeliștilor**, pe hârtie —.50
- Istoria bisericeii** ort. răsărit. univers. dela întemeierea ei până în zilele noastre, 2 tomuri de A. bar. de Șaguna, în limba română broșată, dela fl. 3.— la 1.50
- în limba germană dela fl. 1.— la —.50
- Istoria bisericeii polit. naț.** de N. Tinea-Velea (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la —.40
- Liturgia sf. Ioan** pe note dela fl. 2.50 la 1.—
- Manual de studiul pastoral** compus de A. bar. de Șaguna broș. 1.50
- „Șaguna“ teologie morală creștină compus de A. bar. de Șaguna (cu cirile) broș. 1.50
- Mineile pe 12 luni** în 12 volume (se vënd și separat) leg. 86.—
- Molitvelnicul bogat**, (cu cirile) nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. 5.50
- cu litere latine (evhologiu) legat 6.50
- Octoichul cel mare**, cu catavasierul, nelegat dela fl. 17.— la fl. 10.—, leg. 13.—
- Octoichul cel mic**, sau cele 8 glasuri (cu cirile) neleg. 60 cr., legat 80 cr., fin legat 1.20
- Octoichul cel mic**, sau cele 8 glasuri cu litere latine leg. —.75
- Orologion**, (ciaslov), cu cirile, neleg. 60 cr., leg. 70 cr., fin leg. 1.20
- Penticostariu**, (cu cirile) neleg. dela fl. 8.—, la fl. 6.— legat 8.—
- Pneuma în Nicaeno Constantinopolitanum**, studiu estetic-dogmatic de S. Popescu broș. 1.50
- Psaltirea bogată**, neleg. fl. 2.75, leg. 4.50
- „prorocului David“ (cu cirile) 1.—
- Rânduclă la sfințirea bisericilor**, (cu cirile), nel. fl. 2.— leg. 2.50
- Serierea Sf. Ioan gură de aur** (cu cirile) broș. —.50
- Serisori apologetice de apărare din 1867** broș. —.50
- Telcul Evangeliilor** (cu cirile) broș. 1.—
- Teologia pastorală veche**, (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la —.50
- Testamentul nou**, (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la —.50
- Triodul cu Strajnicul**, (cu cirile) nel. dela fl. 20.— la fl. 12.— leg. 17.—

Editura și tiparul tipografiei archidieceșane.